ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

AZİZE PARASKEVİ

ÖN SÖZ

Azizemiz ikinci asrın başında dünyaya gelmiş olup, o zamanın Roma imparatorları da Hıristiyanları yok etme hareketinin hâlâ gündemde olduğu bir zamanda yaşadı.

Zengin bir ailenin kızı idi ve onlardan büyük bir servete sahip olmuştu. Fakat, İncil'de dediği gibi, o serveti fakirlere ve muhtaç olanlara dağıtıp kendisi rahibe oldu.

Ancak, ondaki ilâhî aşk, ruhunda hapsedilmeyi kabul edemiyordu. Diğer insanlara da ulaştırılıp, onların da "kurtuluş suyu" almaları gerekiyordu. O zaman var olan tüm olumsuz şartlara rağmen, bölgeleri ziyaret edip ilâhî mesajı iletiyordu. Putperest bir ortam onun için çok kötü ve kendisine karşı düşmanca bir tutum sergiliyordu. Onun kadın oluşu da muhakkak kötü yerlerde ve yolculuklarında kendisine bir engel teşkil ediyordu. Ancak tüm bunlar, Azize Paraskevi için, İsa Mesih'in kilisesinin yerleşmesi ve sağlamlaşması için gösterdiği gayrete engel olamadılar.

Roma'nın bu sefil ortamında, bakire kalma hazinesi ve saflığına sahip oluyor. Kirletilmemiş ve temiz kalması için mücadele veriyordu. Kendisini tümüyle İsa Mesih'e adamıştı. Saflık-temizlik büyük bir şeydir! Bakirelik çok büyük bir hazine! Onun için Allah onu o kadar şereflendirmiştir. Onun için de kendisine o kadar büyük inayet verdi.

Fakat, onun bu büyük faaliyeti ve o zamanlarda insanlara belâ olan sosyal çürümüşlüğe karşı olan tepkisi, insanların ona karşı düşmanlığı körüklemeye sebep oldu. Böylece, aldatıcı putperestler, onu cezalandırmak için mahkemeye kolayca sürükleyeceklerdir.

Kral Antoninos, memleketindeki putlara yapmış olduğu ziyan için onu cezalandırmayı ne kadar istedi ise de, bunu bir türlü başaramıyor. Harika olaylar onun kararını değiştiriyor. Aynı şey, Kral Asklipios ile meydana geliyor. Kral Tarasyos'un emri onun başının bedenen kesilmiş olduğunu bulacaktır. Ruhen ise o her zaman geleceğin imanlı insanlarına mucizevî güç ve ışık vermesi için hep mevcuttur.

Azize Paraskevi cesaretle İsa Mesih için olan imanını itiraf etti. Bunun için de, temizliği ve azap dolu ölümüyle İsa Mesih'in gelini olmuştur. Hiçbir zaman dünyanın kralları önünde korkuya kapılmamıştır. Temiz kalbi ve sarsılmaz imanıyla yılması mümkün değildi. Sadece, putlara inananları yıldırıyordu. Onlar, tam ölümü bulmakta gecikmeyeceklerdi.

Onun için de, İsa Mesih'i tarafından bu kadar şereflendirildi. Nitekim, onun adına bu kadar panayırlar ve yortular oluyor. Ne kadar da adını taşıyan muhteşem kiliseler kurulmuştur! Ne kadar da kız onun adını taşımaktadır.

AZİZENİN HAYATI

1. Azize Paraskevi'nin doğumu

Azize Paraskevi, ikinci asrın başlarında, Yunanlı aileden, Adrianos'un hükümdar olduğu yıllarda dünyaya gelmiştir. Babasının adı Agathon olup dindar ve çok zengindi. Annesinin adı ise Politiya olup Hıristiyan bir kadındı. Roma kentinin varoşlarında, yazlık bir evde kalıyorlardı. Ebeveyni yaşadığı müddetçe, Azize Paraskevi orada anne babasıyla yıllarını geçirdi.

Ebeveyni dindar insanlar oldukları için Allah'ın tüm emirlerini muhafaza ediyorlardı. Erdemli insanlar olup çok da iyilik yapıyorlardı. Allah'ı ve insanları seviyorlardı. Zengin oldukları için birçok hayır işlerine yardımda ve sadakada bulunuyorlardı. Sakin vicdanları onlara verdiği bu en büyük sevinci kalplerinde yaşatıyorlardı.

Azize Paraskevi dünyaya gelmeden önce, ebeveyni büyük acılar yaşamışlardı. Yıllar geçtikleri hâlde onların çocukları olmuyordu. Onun için de, kendilerine evlât vermesi için Allah'a dua ediyorlardı. Sadece zenginlikleri almak için değil de, daha çok, neslinin devamı ve onu İsa Mesih'e adamak için.

Allah'a inananların duasını kabul edip isteklerini yerine getiren o Allah, onların da dualarını kabul etti. Böylece, belli bir zaman geçtikten sonra, Politiya Azizeyi haftanın altıncı günü dünyaya getirdi, onun için de onun adını Paraskevi koydular. (Not: Yunanca'da Paraskevi, Cuma anlamına gelmektedir). Çocukluk yaşından itibaren Paraskevi, büyüdüğünde ne olacağını gösteriyordu. Namuslu bir kız olup anne ve babasının sözlerini dinleyen biriydi. Uygun olmayan oyuncaklarla uğraşmıyordu. Artık hiçbir zaman ağzından kötü söz çıkmıyordu. Bunun sebebi de anne babasıydı. Onlar, kızlarını Hıristiyan'ca büyüteceklerine Allah'a söz vermişlerdi. Anne ve babası görevlerini tam olarak yerine getirmişlerdi. Bütün yetişmesi de "Allah'ın istediği" şekilde olmuştu.

2. Kutsal metinleri öğrenmesi

Azize, aldığı eğitim ve öğrenimin çerçevesinde kutsal metinler de vardı. Onun için de hiçbir zaman kiliseden eksik olmuyordu. Azizenin elinden kitabın eksik olduğunu hiç kimse görmemiştir. Sadece yemek yerken veya mecburi bir iş yaparken. Ağzından dua ve niyaz hiç eksik olmuyordu. İlâhî kitapları okuyarak çok kere sabahlıyordu. İnsanlarla yaptığı her sohbetinde de dinî konulara temas eder ve imanı zayıf olan kadınların inançlarına güç katıyordu.

Bakireliği çok sevmişti. Daha küçük yaşlarından itibaren anlamıştı ki, Allah'ın gözünde, ruhî ve ahlâkî temizlik kadar başka değerli bir şey yoktu. İsa Mesih diyor ki: "Kalpleri temiz olanlar bahtiyardırlar. Onlar Allah'ı görüyorlar". Onun için de o hazinesine çok dikkat ediyordu. Genç erkelere rastladığında çok dikkatliydi ve erkeklerle yüz yüze gelmekten kaçınıyordu. Çünkü, gözler aşkın yoludur. Onlardan da, sanki pencereden girer gibi, bir ruhî ölüm gibi aşk

içeriye girmektedir. Ancak o, ağzını da kötü sözlerden koruyordu. Kulaklarını da kötü sözlere karşı kapalı tutuyordu.

Aziz Kosmas o Etolos, ne kadar da canlandırarak onun ahlâkını tasvir ediyor. “Azize Paraskevi, günâhlarını hatırlayarak, göz yaşlarını süs gibi kullanıyor. Kutsal kitapları da işitmesi için, kulaklarını küpe gibi kullanıyordu. Tuttuğu birçok oruç da boynunda güneş gibi parlayan bir kordondu. Yüzük olarak, parmaklarındaki boğumlarıydı. Altın kemer olarak, bekâreti vardı. Bekâretini de tüm hayatı boyunca korudu. Elbise olarak, utanması vardı. Öyle ki Allah korkusu onu örtüyordu”.

Böylece, Azize Paraskevi gerçek bir Hıristiyan oldu. Tüm kadınlara bir örnek teşkil ediyordu. Kalbinin temizliğinden dolayı da, Allah ona kerametler meydana getirmesi yeteneğini verdi. Sağırları tedavi etti ve ölüleri yeniden diriltti.

O zamanlarda, birçok krallar, oğullarına Azize Paraskevi’yi gelin almak istediler. Babasının zenginliği yüzünden de onu almak istediler. Dahası da, güzelliği için de onu almak istediler. Ancak, en çok, onu fazileti ve namusluluğu için almak istediler. Fakat o, bekâretini seviyordu. İsa Mesih’in temiz ve kirletilmemiş gelini olmak istediği için, düğün ve evlenmek sözünü duymak bile istemiyordu. Anne ve babası bunları gördükleri zaman, böyle mübarek bir evlât Allah onlara verdiği için, Allah’a şükrediyor ve çok seviniyorlardı.

3. Azize, İsa Mesih’in dinini anlatan bir vaiz oluyor

Azize yirmi yaşına bastığı zaman, ebeveyni vefat etti ve o büyük zenginlik onun eline geçmiş oldu. İsa Mesih’in emrine göre, hemen o zaman, o malı muhtaç olanlara ve kiliseye dağıttı. Kalanını ise, hepsini, beraber rahibe olup rahibelik yaşamı sürdürmek isteyen bir kuruluşta kalan Hıristiyan kızlara verdi. Onlar ki kendilerini Allah’a adamış olup rahibelik hayatı yaşıyorlardı. Azize de oraya gitti ve rahibe elbiselerini orada giydi. Allah’a hizmet etmek ve manastırın başrahibesinin emirlerini yerine getirmekle uzunca bir zaman geçirdi.

Fakat bizim Azizemiz, İsa Mesih’in adı için ısrarla şehit olmak istiyordu. Bunun için de, manastırın başrahibesinin ve diğer rahibelerin de duasını aldıktan sonra, değerli bir yol arkadaşı gibi, gerçek Tanrı olan İsa Mesih’in adını her yerde duyurmak için her şehre vaaz vermek amacıyla oradan ayrıldı. Allah’ımızın dininin yayılması için hiç yorulmadan köy ve şehirler gezdi. Orada Allah’ın sözünü büyük bir istekle anlattı. Hıristiyanlara karşı putperestlerin besledikleri aşırı düşmanlığın getirdiği tehlikelere rağmen, vaaz etmeğe tek bir dakika bile ara vermiyordu. Fakat, onun bu mücadelesine engel olan sadece onun etrafında bulunan çevresi değildi. Onun kadın oluşu da buna engeldi. Genç ve yakışıklı bir kız olmasından dolayı, bedensel ve ahlâkî tehlikelerle karşı karşıyaydı. Fakat, yolculuğu esnasında çektiği sıkıntılar da az değildi. Buna ek olarak da, o zamanlarda kadının yerini de göz

önünde bulundurmamız gerekiyor. O zamanlarda kadın haremlikte kapalı tutuluyordu. Oradan dışarı kolay kolay çıkmaya cesaret edemiyordu.

Tüm bu tehlikeleri hiçe sayarak, İsa Mesih'in kilisesinin kök salması ve büyümesi için hep ileri doğru çekiyordu. Bilge ve akıllı putperestlerle, dinî ve felsefî konularda tartışmalara giriyordu. Açıkgözlüğü ve yeteneğiyle, ve de İsa Mesih'in kendisine verdiği aydınlıkla onların ağızlarını kapatıyordu. Böylece, bunlardan birçok kişiyi Hıristiyan dinine getirmiş oldu.

4. Kral Antoninos önünde

O zamanlarda, eski Roma'nın kralı Antoninos idi ve Evsevis olarak seçiliyordu. O, o zamanlarda hâlâ putperestti. İsa Mesih'in dünyaya gelişinden takriben 140 yıl sonra, Adrianos'tan sonra kral oldu.

Azize vaaz ederken onu duyan birçok Yahudi ve Elen, sofuluğa döndüler. Azizenin vaaz ettiği bir şehirde bulunan Yahudiler ise, Hıristiyanlara karşı her zaman kıskanç bir millet olarak, Hıristiyanların sürekli çoğaldıklarını da gördükleri için, kral Antoninos'a giderek fitne fesat çıkardılar. Kral Antoninos'a dediler ki: "Şevketli Kralım, tüm başkaları senin verdiğin emirlere tâbi oluyorlar. Fakat, Paraskevi adında bir kadın, Meryem oğlu İsa Mesih'i anlatıyor ve methediyor. Bize karşı gelen ve aldatan biri olduğu için, babalarımız onu çarmıha germişlerdi. Üstüne de, İsa Mesih için tek gerçek Tanrı olduğunu söylüyor. Oysa, senin krallığın tarafından kendilerine ibadet edilen tanrılar ise, odun parçaları, sağır ve hissiz olduklarını söylüyor".

Kral Antoninos bunları işittikten sonra çok kızdı. Askerlerini yolladı ve Azize Paraskevi'yi önüne getirdiler. Onun güzelliğini görünce, çok şaşırdı ve kendisine güzel sözlerle şunları söylemeğe başladı: "Paraskevi, büyük tanrılarıma yemin ediyorum ki, senin gençliğini övüyorum. Onun için de sana bu güzelliği veren tanrılara kurban kesmeni tavsiye ediyorum. Çünkü eğer benim sana söylediklerimi yaparsan, sana birçok armağanlar vereceğim. Fakat, senin isteğinde ısrar edecek olursan ve benim emirlerime karşı koyacak olursan, bilesin ki seni işkencelerle cezalandıracağım. O işkenceleri işiten ve gören kişi feleğini şaşırır. Hem de hiç onları çekmeden". Bu ve bunlara benzer bir sürü güzel sözlerle kral Azize Paraskevi'yi korkutmak istiyordu. Ancak Azize Paraskevi, kutsal haç çıkardıktan sonra, ona cevap verdi: "Kral hazretleri, böyle güzel sözlerle ve bu çeşit tehditlerle çok tatlı olan İsa Mesih'i inkâr edeceğimi hiç sanma. Çünkü, İsa Mesih'e karşı beslediğim sevgiden beni ayıracak herhangi bir sıkıntı, ceza veya zorluk yoktur.

5. Azizenin azapları

a)Demir miğfer

Kral bunları işittikten sonra, bir demir miğferi ateşe atıp kızarıncaya kadar onu yakmaları için büyük hiddetle askerlerine emir verdi. Sonra da bu kızgın miğferi Azize Paraskevi'nin başına geçirmelerini istedi. Ancak, bir zamanlar

Allah üç çocuğu, fırının ateşinden koruyup onları muhafaza ettiği gibi, Allah yine Azize Paraskevi'de mucizeler yarattı. Böylece Azize Paraskevi o sıcak miğferi hiç mi hiç hissetmiyordu. Aksine, sanki başında bir serinlik varmış gibi hissediyordu.

Elenlerden birçok kişi orada bulunup bu acayip mucizeyi görenler hemen İsa Mesih'e inandılar. Kral, bunların çeşitli yollarla öldürülmesine emir verdi. Bir kısmının başlarını kesmek, bir kısmını ateşte yakmak, bazılarını da Roma'daki Tebere nehrinde boğmak ve bazılarını da derilerinin yüzülmesini istedi.

b) Azize Paraskevi'nin hapsedilmesi

Kral tüm bunları cezalandırdıktan sonra, Azize Paraskevi'yi hangi yolla öldüreceğini ve nasıl kendisine işkence yapacağını düşünene kadar hapishaneye koymalarını emretti.

Orada hapishanede Azize Paraskevi gözlerinde yaşlarla Allah'a şöyle yalvarıyordu: "Allah'ım, senin gerçek imanında beni koru. Düşmanın skandallarından beni kurtar. Çünkü ruhum senden ümit bekliyor". Gece yarısına doğru Azize Paraskevi'ye Allah'ın melâikesi göründü. Onun elinde parlak bir haç, bir kamış, bir ip ve bir çelenk vardı. Azize Paraskevi'ye de dedi ki: "Paraskevi, İsa Mesih'in yiğidi, sen sevin. Tiranların işkencelerinden sakın korkmayasın. Çünkü, bizim İsa Mesih'imiz, insanların kurtuluşu için çarmıha gerilmeyi tercih etti. Dikenli çelengi başına geçirmelerine rıza gösterdi. İşte o İsa Mesih senin yardımcın olacak. Sana gelecek olan her çeşit igvadan seni kurtaracaktır". Melek bunları söyleyerek onu bağlı olduğu iplerden kurtardı ve oradan uzaklaştı. Azize Paraskevi meleğin sözlerini işittikten sonra sabaha kadar ibadet etti.

c) Yanan büyük mumlar onun bedenini kavuruyorlar

Kral, sabahleyin, Azize Paraskevi'yi önüne getirmeleri için emir verdi. Askerler, Azize Paraskevi'yi getirmek için onun yanına gittiklerinde, onun iplerinin çözülmüş olduklarını gördüler ve şaşakaldılar. Azize Paraskevi'yi krala götürdüklerinde, kral ona dedi: "Paraskevi, acaba dünkü cezadan akıllandın mı yoksa hâlâ bu aptallıkta ısrar mı ediyorsun?". Azize Paraskevi ona cevap verdi: "Sen ne zannediyorsun, imansız kral. Böyle cezalarla ruhumun kulesini sarsacağını mı zannediyorsun? Benim masum düşüncemi değiştirmekten, demiri yumuşatmak daha kolay. İstersen beni dene. O zaman İsa Mesih'imin gücünü göreceksin".

Kral bunları işittikten sonra hiddetinden kıpkırmızı oldu. Azize Paraskevi, başındaki saçından dik bir direkten asılması emrini verdi. Sonra da yanan büyük mumlar alıp, Azize Paraskevi'nin koltuk altlarını ve kalan bedenini yakmaya başlamaları emrini verdi. Fakat Azize Paraskevi, tüm bunlara, hiç tepki göstermeden sabrediyordu. Allah için şehit olacağı için Allah'a şükrediyordu.

Ç) Kazandaki katran ve yağla

Kral, Azize Paraskevi'nin bu işkenceleri hesap etmediğini görünce, büyük bir kazanın içine yağ ve katran doldurmalarını istedi. Onları adamakıllı kaynatmalarını da söyledi. Sonra da Azize Paraskevi'yi içine atmalarını istedi.

Bunu yaptıktan sonra, Azize Paraskevi kazanın içinde, sanki serin bir bahçedeymiş gibi duruyor ve seviniyordu. Bunu gören ve onun bu kerametlerine hayran kalan kral, kazana yaklaşıp Azize Paraskevi'ye dedi: "Paraskevi, kazanın içinde bulunan bu yağdan alıp bana serp. Bakalım, katran ile yağ gerçekten yakıyor mu. Yoksa sende gördüklerim ve senin yanmaman benim hayalim mi". O vakit Azize Paraskevi, iki elini doldurarak, kralın yüzüne katranla yağ attı. Kralın göz bebekleri hemen kör oldu. Kral, büyük bir sesle şöyle diyerek bağırdı: "Gerçek Allah'ın kulu, bana acı. Bana yeniden görmemi sağla. Senin anlattığın Allah'a ben de inanıyorum".

O zaman Azize Paraskevi kazandan çıktı ve hem bedenen hem de ruhen kralı tedavi etti. Azize Paraskevi, kralı, tek Tanrı olarak, Oğul Tanrı, Baba Tanrı ve Kutsal Ruh adına onu vaftiz etti. Kral, İsa Mesih'e inandıktan sonra, sahte putperest dininden yüz çevirdi.

d) Azize Paraskevi ve ejderha

Azize Paraskevi o dev şehir Roma'dan kaçtıktan sonra, başka şehir ve memleketlere gidip Tanrımız olan İsa Mesih'imizin adını duyuruyordu.

Asklipios adında diğer bir kralın idaresi altında olan başka bir şehre girdikten sonra, orada da cesaretle Allah'ın sözünü anlatmağa başladı. O kral, bunları öğrendikten sonra, emir verip Azize Paraskevi'yi tutukladılar ve onu mahkemeye götürdüler. Orada, mahkemede kral ona sorar: "Kadın, sen neredensin ve bu duyurmak istediğin yeni Tanrın da kimdir?" Azize Paraskevi, haç çıkarıp İsa Mesih'in adını andıktan sonra ona cevap verdi: "Kral hazretleri, benim nereden olduğumu senin öğrenmen gerekli değildir. Ne de herhangi bir işe yarar. İlân ettiğim Allah, senin dediğin gibi yeni değildir. Onun başlangıcı yok ve ezelîdir. Gökyüzünü ve yer yüzünü O yaratmıştır. Bu ikisinde de var olanların tümünü de O yaratmıştır. O, insanların kurtuluşu için yere indi, insan şekline girdi, çarmıha gerildi, bir insan gibi ve gökyüzüne yükseldi. Yeniden dünyaya gelip tüm insanları hesaba çekecektir. Herkes ameline göre mükâfatlandırılacaktır. Bu gerçek Allah'ı ilân ediyor ve bunu ikrar ediyorum. Oysa senin Tanrıların sahtedirler".

Kral Asklipios bunları işittiği vakit, Azize Paraskevi'nin sözlerinden sarsıldı. O şehrin dışında ini olan bir ejderhaya Azize Paraskevi'yi yollamaları için emir verdi. Orada o ejderhaya cezaya çarptırılmış olanları gönderip atıyorlardı.

Azize Paraskevi o ejderhanın kaldığı yere yaklaştığında, ejderha Azize Paraskevi'yi gördü ve kükredi. Ağzını açtı ve ağzından oldukça da duman çıkardı. Sanki onu yutmak istercesine. Azize Paraskevi o ejderhanın yanında

durduğu zaman, o ejderhaya dedi: “Aşırı kurnaz canavar, Allah’ın hiddeti sana ulaştı ve şimdi işte senin yok oluşun yaklaşmaktadır. Çünkü sen çok kişiyi sebepsiz olarak yemişsin”. Bunları söyleyip haç çıkardıktan sonra, ejderhaya doğru üfürdü, o korkunç canavar derhal öttürdü ve kendi etrafında döndü. Sonra da iki parça oldu.

Kral Asklipios ve yanında bulunanlar, bu garip mucizeyi gördükten sonra, İsa Mesih’e inandılar. Sonra da Azize Paraskevi tarafından, hayat bağışlayan Kutsal Teslis adına vaftiz edildiler. Azize Paraskevi o şehirden çıktıktan sonra, diğer şehir ve ülkelere giderek İsa Mesih’i anlatmağa devam etti.

7. Başka işkenceler

Azize Paraskevi Yunanistan’a da, Tempi geçidine de geldi. Orada putperestler tarafından tutuklandı ve kendisini başka bir şehre, Thessaloniki =Selânik yakınlarında bir yere götürdüler. Azize Paraskevi orada hemen vaazına başladı. Bu şehirde başka bir kral vardı. Adı Tarasios idi. Azize Paraskevi’yi duyunca onu hemen yanına çağırdı ve kendisine dedi: “Kadın, seni buraya hangi kurnaz şeytan getirdi? Sen ki burada büyük ve asırlık tanrılarımıza küfür ediyorsun. Sen burada bilinmeyen bir tanrı hakkında konuşuyorsun. Dünkü ve önceki günkü, yüz elli sene önce dünyaya gelmiş biri. Kral Ağustos zamanında dünyaya gelmiş olan biri. Yahudiler onu bir mücrim, bir aldatıcı ve bir karşı gelen gibi çarmıha gerdiler”. Azize Paraskevi cevap verdi: “Kral hazretleri, buraya, ilâhî sıfatı açısından ezelî olan, bedenî tabiatı açısından ise tarihî bir mazisi olan Allah’ım hakkında konuşmak için, beni buraya herhangi bir kurnaz şeytan göndermedi. Kendisi, hem duyarsız hem de işkenceye maruz kalmış, hem görünmez hem de görünen, maddesiz ve maddeli, o bir tanrıinsan (İsa Mesih) idi. Ben bunu ezelî bir Allah olarak ilân ediyorum. Sadece bunu ikrar ediyorum. O, gerçek bir Tanrı ve mükemmel bir insandır. Siz Elenler, taptığınız o hissiz ve sağır putları ben ayaklarımın altına alıyorum. Çünkü onlar, sadece cansız odun parçaları ve hissiz taş parçalarıdırlar”.

Kral bunları işittiği vakit, çok hiddetlendi ve derhal büyük bir kazanın içine yağ, katran ve kurşun koymaları için askerlerine emir verdi. Bunları adamakıllı kaynatmalarını istedi. Sonra da Azize Paraskevi’yi içine atmalarını söyledi. Ancak gerçek Allah mucizesini gösterdi. Çünkü Azize Paraskevi bu Allah için bu işkencelere maruz kalıyordu.

Nasıl ki o zaman Allah meleğini yollayıp Babil fırınını serinletti ise, böylece şimdi de meleğini yolladı. Melek gökten indi ve ateşi söndürdü. Bu yanan üç şeyi de sudan daha serin hâle getirdi.

Bu mucize, birçok Elen insanının dine bağlanmasına vesile oldu. Ancak, yüreği sertleşmiş ve vicdansız kral Tarasios, askerlerine yine dedi: “Bizim tanrılarımıza küfreden bu pis kadını tutuklayınız. Onu yere yatırıp elleri ve ayaklarından bağlayarak uzatasınız. Sonra hayvan bağırsaklarından yapılmış olan kamçılarla hiç acımadan kendisini kamçılayasınız. Ta büyük tanrılarımıza kurban edilene kadar veya da işkenceden dolayı ölene kadar”.

Kral sözünü daha bitirmemişti ki onun emri hemen yerine getirildi. Fakat, Azize Paraskevi bu işkencelere sabrediyor ve dahi sevinçli bile görünüyordu. Askerler iki üç kere değiştirildi. Ancak Azize Paraskevi aynıydı. Yüzü sevincinden parlıyordu.

O sert kral, Azize Paraskevi'nin bu kadar sabrını gördüğü zaman, etrafındakilerden çok utandı. Çünkü o bir kadına galip gelememişti. Sonra da onu hapishaneye koymaları için emir verdi. Orada da elleri ve ayakları uzatılarak yerde gerilmiş durumda bağlamaları için emir verdi. Sonra da büyük bir taşı göğsünün üzerine koymaları emrini verdi. Bunu da, hangi çeşit ölümle onu öldüreceğini düşünene kadar böyle tutmalarını istedi.

O gece Azize Paraskevi'ye İsa Mesih, bir sürü melekler ve büyük melekler göründüler. Ona dediler: "Güzel bakire Azize Paraskevi, mesrur ol. İşkencelerin karşısında sakın korkma. Çünkü benim inayetim seninle olacak. Seni her çeşit igvadan kurtaracaktır. Biraz daha dayan ve benimle ebedî krallık sürmeğe geleceksin". İsa Mesih bunları söyleyip onun yaralarını da tedavi ettikten ve iplerini çözdükten sonra İsa Mesih gökyüzüne yükseldi.

Ertesi günü kral, Azize Paraskevi'yi huzuruna getirmeleri emrini verdi. Onu tamamen sağlıklı ve dünkü yaralardan herhangi bir yaranın olmadığını görünce çok şaşırdı ve kendisine dedi: "Kadın, görüyor musun? Büyük ve insanı seven tanrılar seni ne kadar da seviyorlar? Çünkü onlar senin güzelliğine acıdılar. Onun için de senin yaralarını tedavi ettiler. Ta ki üzerinde bir çirkinlik olmasın diye. Sen de onlara karşı nankör davranmayasın. Benimle berber onların bulunduğu ibadethaneye gel. Onlara ibadet et ve benim krallığımdan da büyük armağanlar sana vereceğim". O vakit Azize Paraskevi dedi: "Kral hazretleri, benim sağlığımı senin tanrıların bana vermediler. Benim sağlığımı bana İsa Mesih'im verdi. Benim gerçek Allah'ım. Ben ona inanıyor ve ona tapıyorum. Fakat, senin tanrılarının bulunduğu tapınağa gitmemi istediğin için, gidelim bakalım, kendilerine tapmam için bahsettiğin tanrıları bir görelim". Kral bunları duyduğu zaman çok sevindi. O, Azize Paraskevi'nin pişman olduğunu sanmıştı. Tüm halkının ve beylerinin de ibadethaneye (putperesthaneye) girmelerine emir verdi. Aldanan Elenler sevinçlerinden kralın çok yaşamasını istiyorlardı.

8. Putların yerle bir edilişleri

Herkes ibadethaneye girip Azize Paraskevi'nin ne yapacağını bekledikleri bir anda, Azize Paraskevi sağ elini, Apollon putuna kaldırdı ve ona dedi: "Sen ki cansız bir putsun. Bir tanrı gibi benden kurban almanı mı istiyorsun?" Bu sözle de istavroz çıkardı. Bu putta kalan cin, büyük bir sesle dedi: "Ben Tanrı değilim. Ne de bizden herhangi biri tanrıdır. Sadece senin ilân ettiğin tanrı Allah'tır. O gerçek bir Tanrı'dır. Biz, önceleri melekler idik. Ancak, gururumuzdan dolayı şimdi şeytan olduk. O zamandan beri de, insanlara olan kıskançlığımızdan dolayı onları aldatıyoruz ve onlar da bize tanrılar gibi tapıyorlar". Azize Paraskevi o vakit dedi: "Öyleyse, ben burada gerçek

Allah’ın kulu olarak, önünüzde olduğum bir zamanda, niye ayakta duruyorsunuz?”

Azize Paraskevi’nin sözüyle derhal o putlardan çeşitli sesler ve gürültüler çıktı. Putlar da yere düşerek yıkıldılar. O zaman o ibadethanenin din admları ve de halktan bazıları Azize Paraskevi’yi tutup dövdüler ve onu dışarı çıkardıktan sonra krala dediler: “Tanrılarımıza küfreden bu kadını öldür. Kralımız, seni ve ibadethaneyi de yıkmadan önce onu öldür”.

9. Azize Paraskevi’nin ölüm cezası

Kral, bunları işitip ne güzel sözlerle ne de cezalarla onun fikir değiştirtmesini başaramadığını görünce şu emri verdi: “Tanrılara küfreden, benim krallığımı hiçe sayan, aldatan İsa Mesih’i gerçek bir Tanrı gibi ilân eden bu pis kadın Paraskevi’yi alın, şehrin dışına çıkarın ve onun pis başını kesin”.

Kral böyle bir emir verdi. Askerler Azize Paraskevi’yi şehrin dışına çıkardılar ve başını kesecekleri yere götürdüler. Azize Paraskevi’nin başının kesileceği yere vardıkları vakit, Azize Paraskevi ibadetini yapması için onlardan biraz izin istedi ve onlar da ona bu izni verdiler. O vakit Azize Paraskevi diz çöktü, ellerini gökyüzüne ve aklıyla da Allah’ı düşünerek dua etmeye başladı: “Ey benim İsa Mesih’im, ölmez olan Baba Tanrı’nın Oğlu. Sen ki bizim kurtuluşumuz için bu dünyaya indin. Senin kutsal adın için işkencelere sabretmemi bana nasip ettiğin için sana şükürler ediyorum. Senin çektiklerini çekmeye bana nasip olduğu için, senin sevgin için şehit olduğumdan dolayı sana şükranlarımı sunuyorum. Senin krallığına girmemi bana nasip et. Senin aşkın için cezalara sabrettiğim gibi,sen de Allah’ım, senin krallığında beni yücelt ve benim aciz ruhumu teslim al. Ruhumun, senin erdemli bâkirelerle beraber olmasını sağla. Çünkü senin büyük şanında beklemekle, işkence ve sıkıntılara sabrettim. Senin zengin mükâfatlarına umut bağladım. Ben ölmeyi istiyorum. Onun için de beni senin aziz şehitlerinin arasına kat. İnsan sevgisiyle dolu olan Allah’ım, zor zamanlarda senin kulun olan benim aracılığımla kutsal adını ananları da hatırla. Benim sonumu isteyenleri de hatırla ve onlara da bol mükâfatlar ihsan et. Onların dualarını kabul et. Sana dua ettikleri vakit kurtuluşları için istediklerini onlara ver. Bununla da, senin kutsal adın yücelecektir. Çünkü Sen her zaman övülmeğe değersin”.

O vakit, şimşek gibi kuvvetli bir ses işitildi. O ses diyordu ki: “Paraskevi, senin duanı kabul ettim. Senin istediğin gibi olacak”. Azize Paraskevi, büyük bir sevinçle başını eğdi ve kralın emrine göre, bir asker tarafından başı kesildi. Onun mübarek ruhu göklere doğru yükseldi. Gökyüzünün krallığına, sonsuz sevince ve yiğit kadınların saflarına doğru yükseldi. O olayı orada takip eden bazı Hıristiyanlar, Elenlerden korktukları için, onun mübarek naaşını oradan gizlice aldılar. Güzel kokulu yağla onun naaşını yağladıktan sonra, Allah’a şükrederek onu resmî bir yere koydular.

10. Hemen keramet sahibi hâline geliyor

Azizenin mezarında hemen birçok mucizeler meydana gelmeye başladılar. Çünkü, birçok hasta, gelip onun mezarından sadece toprak almakla iyileşiyorlardı. Böylece, topallar yürüdüler. Körler görmeye başladılar. Kendilerine cin çarpmış olanlar bu illetten kurtuldular. Kısır kadınlar da çocuk sahibi oldular.

Fakat, yardımını istedikleri inançlı kişilerde de birçok garip mucizevî olaylar meydana geldiler. Öyle ki, birileri bunları anlatmaya kalksa, gökyüzündeki yıldızları saymaya benzeyecektir. Ya da denizdeki kumları saymaya benzer. Azize Paraskevi sadece eski zamanlarda mucizeler yaratmıyordu, bugün bile bir kişi onun adını anarak iman ederek yardımını dilerse, bu bugün de oluyor. Eğer böyle bir yardım dileyecek olursa, her problemi için onu yanında bulacaktır.

Bugün, Azize Paraskevi'nin şehit olduğu yerde, ona adanmış bir manastır ile bir kilise mevcuttur.

Azize Paraskevi, gözlerin ve körlerin koruyucu azizesi sayılmaktadır. Başının bir kısmı, Atina'da İera Moni Petraki'de muhafaza edilmektedir.

11. Azize Paraskevi'nin günümüzdeki mucizesi

Günümüzde meydana gelen Azize Paraskevi'nin mucizelerinden bazıları aşağıda zikrediliyorlar. Onlar da, merhum arhimandrit Haralambos D. Vasilopulos tarafından "Azize Paraskevi'nin Hayatı" adlı kitabında kaleme alınmışlardır.

a) Dindar bir kadının rüyası

Atina'da, İera Moni Petraki'de, 1962 yılından beri, Azize Paraskevi'nin yortusunda bütün gece ibadetinin yapılması karara bağlanmıştır. O gece, kocası üniversite hocası olan dindar bir bayan, rüyasında Azize Paraskevi'yi gördü ve Azize Paraskevi ona dedi: "Yarın, Evangelismos Hastanesinin arka tarafından gelip beni selâmlayasın". Rüya oldukça canlı olduğu için, onun dikkatini çekti ve bu olayı ertesi günü kocasına anlattı.

- Ben Evangelismos Hastanesinden sonra Azize Paraskevi'ye dua etmek için gideceğim, çünkü ben, dün akşam onu rüyamda gördüm.

- Deli misin sen? Kocası ona dedi. Ben orada herhangi bir Azize Paraskevi tanımıyorum. Hiçbir yere gitmeyeceksin. Denize banyo yapmağa gideceğiz.

Arabalarını alıp gazeteci olan bir arkadaşının evinden de geçip onu da aldılar ve sonra da Singru caddesinden geçtiler. Kısa süre sonra bir kilisenin önünden geçtiler. Bayan, istavroz çıkarıp gazeteciye, buralara yakın, Agia Paraskevi=Azize Paraskevi adında bir kiliseyi bilip bilmediğini sordu. O, orada bir mum yakmak istiyordu.

- Be kardeşim, kızgın bir hâlde dedi kocası, bu kadın beni dindarlığıyla delirtecektir yahu. Sabahtan beri, beynimin etini yedi. Evangelismos'un arka

tarafından Agia Paraskevi kilisesine gitmek istiyor. Ben de kendisine dedim, orada o isimle, Agia Paraskevi adında bir kilise bilmiyorum.

- Ha, işte burada dur, dedi gazeteci kendisine. Çünkü Evangelismos'un arkasında Moni Petraki manastırı var ve orada Azize Paraskevi'nin mübarek başı muhafaza ediliyor. Hem de bu akşam gece ayini yapıldı. Ben bunu gazetede okudum.

O vakit banyo işini bir kenara bıraktılar ve hepsi geri döndüler. Manastıra gittiler. Sıraya girerek Azize Paraskevi'nin mübarek başına tapındılar.

B) Kör bir Amerikalı bayan tedavi oluyor

1946 yılında, arhimandrit Haralambos Vasilopulos, "Orthodoksos Tipos=Ortodoks Basın) gazetesindeki bir makalesinde Azize Paraskevi hakkında yazmıştı. Pirea=Pire'de bir kişi o makaleyi okuyordu. O makaleyi bitirir bitirmez, postacı kendisine Almanya'dan bir mektup getirdi. O mektup, katolik bir Amerikalı Alman kadından geliyordu. O kadın Ortodoks değildi. Ancak o bayan, Ortodokslara karşı büyük bir sempati besliyordu. Üstüne de, yaptıkları işlerde onlara para bile veriyordu. Bu bayan kör olmuştu ve Almanya'ya gitmişti. Bir taraftan orada kızı vardı, diğer taraftan da, orada daha iyi doktorların olabileceklerini sanıyordu. Fakat herhangi bir tedavi göremedi. Tamamen kör olmuştu.

Mektubunda şunları yazıyordu: "Orada Yunanistan'da bir Azizenin olduğunu öğrendim. O Azize ki körleri tedavi ediyor. Bana bu konuyla ilgili bir şey yaz". O da kendisine cevap verdi: "Gerçekten böyledir, evet vardır. O da Azize Paraskevi'dir. Hem de şu anda onun hakkında bir makale okuyordum ve henüz o makaleyi bitirdim. Tam o dakikada senin mektubun buraya ulaştı. Bu Azize Paraskevi'nin mübarek başı, İera Moni Petraki'de muhafaza ediliyor. Oradaki Başpapaz da benim arkadaşımdır. Onun adresi de şudur: ...".

Birkaç gün sonra, merhum Vasilopulos, o bayandan bir mektup aldı. Bayan mektubunda, Azize Paraskevi'nin mübarek başının önünde, gözlerinin açılması için, Azize Paraskevi'ye dua yapma ricasında bulunuyordu. Gerçekten de dua yapıldı. Hem de kendisine, Azize Paraskevi'nin küçük bir ikonacığı gönderildi. Öğrenildiğine göre de o ikonacığı yatağının yanı başına asmıştır.

Ancak cevap vermekte geç kalmıştı. İki ay sonra cevap verdiği zaman mektubunda şunları yazıyordu:

"Faziletlim,

Azize Paraskevi'nin küçük ikonacığı sağ salim buraya ulaşmış olup teslim alınmıştır. Sizlere nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Sadece bana ikonayı gönderme iyiliğine değil, yaptığınız dualara da teşekkür ederim. Ben biraz görmeye başladım. Şu anda durumum düzelmiştir. Tam olarak daha göremiyorum. Ben bu kadar değerli bir armağana lâyık biri olmasam bile. Benim için dua etmeye devam etmenizi rica ediyorum.

Kardeşiniz

.....".

Bu yabancı kadın görme duyusuna kavuştu. Yeniden A.B.D.'ne dönmüştür ve o artık kendi mektuplarını kendisi yazabilmektedir.